

forsøg med sukkerroer i Danmark. Men det, der for os at se er det uhyggeligste perspektiv af udviklingen af det kemiske landbrug, er, at den ingen ende får.

Så tilbage til, hvordan de forskellige partier stillede sig til vores forslag.

For det første synes jeg, det er rart at se, at man fra regeringens side i dag fremkommer med en økologiplan, en aktionsplan. Vi er meget spændt på den. Vi har hørt rygter om, at det faktisk er en plan, som vil sætte gang i den økologiske udvikling. Det synes vi er utrolig vigtigt, for den sikreste måde at få fjernet pesticiderne på – for os at se i hvert fald – er at gøre det muligt at lave økologisk drift i Danmark. Derfor er vi meget spændt på planen og synes, det er en rigtig udvikling.

Landbrugsministeren sagde også, at man havde lagt afgifter på pesticiderne. Det synes vi også er i orden, det er et skridt i den rigtige retning, for det er med til at gøre det konventionelle landbrug dyrere pr. ha i forhold til en økologisk omlægning, så det er en god ting. Men vi tror ikke, det har den helt store adfærdsregulerende virkning. Det vigtigste for os er, at det gør det lettere at vælge at lægge om til økologisk drift, fordi det bliver dyrere at drive konventionelt brug.

Angående minimidlerne er det rart at høre, at man vil lave en undersøgelse af minimidlerne. Jeg synes bare, det er lidt sent, når man først vil komme frem med resultatet af den i 1997, hvor man har brugt midlerne i mange år. Egentlig burde det være sådan, at man så satte brugen af dem i bero, indtil man havde sikkerhed for, hvad konsekvenserne af brugen var, og det vil jeg gerne bede ministeren om at overveje. Det er utrolig uheldigt, hvis vi i 1997 finder ud af, at vi har brugt nogle midler, som vi ikke engang kan spore i de koncentrationer, hvor de er effektive, og også har svært ved at spore dem i grundvandet, så vi af den grund må forbyde dem.

Det ville være rimeligt at gå den anden vej rundt og anvende forsigtighedsprincippet og sige: Vi tager først disse produkter i brug – og det argumenterer vi også for i vores fremsættelse – når vi er i stand til at spore dem. Et mindstekrav må være, at man er i stand til at spore minimidlerne i de koncentrationer, hvor de er effektive – og dermed giftige, for ellers var de jo ikke effektive. Vi kan bare ikke måle det i dag, og det vil sige, at vi ikke kan spore dem i miljøet. Det er også et resultat af den vej, man går med en videreudvikling af pesticiderne i stedet

for en afvikling. Jeg synes, det er godt, at der kommer et resultat; men det kommer 3 år for sent, hvis det først kommer i 1997, og man burde stille brugen af de midler i bero indtil da.

Det er også udmærket, når ministeren siger, at det offentlige gør mere og mere for det integrerede landbrug, og derfor er der ikke så stor brug for en omprioritering af forskningsmidlerne. Jeg vil sige – også til fru Elsebeth Gerner Nielsen – at det i dag er sådan, at der afsættes offentlige midler på ca. 600 mio. kr. om året til jordbrugsforskningen. Deraf er 10-15 mio. kr., eller noget i den størrelsesorden, decideret målrettet til forskning i økologisk jordbrug, som jo i sig selv er pesticidfrit, og derudover kan der muligvis i nogle hjørner findes nogle små midler til mekanisk ukrudtsbekæmpelse. Men det er forsvindende lidt i forhold til den halve milliard, der i alt går til jordbrugsforskning.

Derfor er det også med glæde, jeg hører, at fru Elsebeth Gerner Nielsen, som repræsenterer et af regeringspartierne, siger, at hun vil kræve en undersøgelse af, hvor mange midler der rent faktisk går, og så vil være med til en omlægning.

Det er også fint, at SF siger, at der skal flere midler til den økologiske forskning. Jeg tror, der kan blive et flertal mellem regeringspartierne, SF og Enhedslisten om for alvor at få sat gang i en omprioritering af forskningsmidlerne.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen nævner, at der skal flere midler til forskningen. Det skal der også, men jeg mener, at der allerede i dag er utrolig mange midler i jordbrugsforskningen, som bliver brugt forkert. Der er meget hentet ved en omprioritering af forskningsmidlerne.

Det var i øvrigt også interessant at høre, at Det Konservative Folkeparti ved hr. Niels J. Langkilde siger, at man meget gerne vil være med til at se på, om der er mulighed for en omprioritering af midlerne, sådan at der i større udstrækning bliver anvendt midler til ikkepesticidforskning inden for jordbrugsområdet. Der er altså efter min opfattelse måske udsigt til, at der kan bæres noget igennem, som betyder en omprioritering af forskningsmidlerne.

Når det så drejer sig om en forureningsafgift, er det rigtigt, at med det forslag, der var til behandling vedrørende pesticidafgift, som Enhedslisten støtter og stemmer for, er det jo besluttet, at der skal startes en Vandfond.

Så spørger fru Elsebeth Gerner Nielsen, hvorfor vi fastholder forslaget.

Jamen det forslag, som er kommet ind i forslaget om pesticidafgiften, er jo netop kommet,